

"נקודה טובה" - מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

(גיליון 40 - שנת תשפ"ב גיליון "בלק" - י' תמוז תשפ"ב, 9 ליוני 2022)

לע"נ אמו"ר ר' יוסף - חיים ב"ר יעקב רוט ז"ל

ב"ה

"נקודה טובה" לפרשת "בלק" - סיפורו של "רוצח שכיר"

את המערבון הקלאסי הידוע **הטוב הרע והמכוער**, לא יצר במאי אמריקאי, אלא דוקא במאי איטלקי, בשם סרג'יו ליאונה ולכן הוא זכה לכינוי "מערבון ספגטי". מערבון שחלק מגיבוריו הינם נטולי עכבות מוסריות.

וכך אומר האחד מהם לחברו: "בגלל שאתה חבר שלי, אהרוג אותך בחינם". אמירה של רוצח שכיר, שחיי אדם נחשבים בעיניו כקליפת השום.

בתחילת פרשתנו, מזמינים אנשי מואב ומדין את בלעם הקוסם והמכשף לבוא ולקלל את עם ישראל. קללה של פְּלִיזֵן, ל"ע.

האם לבלעם יש "משהו" נגד עם ישראל? כנראה שלא. אבל הוא חפץ בממון ובכבוד ולכן הוא "הולך על זה" ונענה לפניו, בבחינת "חרב" להשכיר.

בהמשך, העלילה מקבלת מְפָנָה והמסע של בלעם הופך למאבק "אישי" בינו לבין הקב"ה. הקב"ה אוסר על בלעם לפגוע בעם ישראל ואילו זה מנסה להתחכם ולמצוא את הרגע ה"נכון" כדי לקלל את עם ישראל וכביכול "לכפות" על הקב"ה לקיים את הקללה ל"ע.

בעוד שה"מכוער" במערבון מוכן לרצוח את חברו בחינם, הרי שבלעם הינו יחסן ויקרן והמחירים שלו הרבה יותר גבוהים. אולם למעשה, הם שניהם אנשים שפלים, המוכנים לדרוס את האחר, למען רווחתם ותועלתם. האחד באקדחו והשני, בפיו.

הדמיות הללו הן נטולות עכבות מוסריות ולא מצאנו אצלם, לא ערכים ולא התלבטות כלשהי.

"האדם הַסָּבִיר" לעומתם, הינו אדם החי בהתאם לקוד אתי, מוסרי וערכי. והוא כן מוצא את עצמו מתלבט לגבי ערכו וטיבו של מעשה כלשהו ומוצא את עצמו לא פעם "קרוע" בין התועלת האישית שלו, לבין ערכים.

זאת ועוד, לא פעם אנחנו מרגישים שאחרים דוחפים ולוחצים אותנו לעשות "משהו" שאנחנו לא שלמים איתו.

עשיה מתוך לחץ חברתי, מתוך הבטחה לקידום או להיפך - איום בפיטורים, הבטחה לתגמול כספי או אחר ועוד.

וכאן עולה השאלה במלא עוזה וחרירות - האם אנחנו "חרב להשכיר"!!

האם אנחנו מוכנים למכור את האמת ואת הערכים שלנו "בעבור חופן דולרים"?! (שם של מערבון ספגטי נוסף, של אותו במאי)

האם אנחנו יכולים ורוצים לומר, לא!!! עד כאן!!!

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

דמיינו לכם רכב מלא נערים מתבגרים המאיצים בנהג שלהם לנהוג בפראות: תחתוך אותו, תיסע מהר, תקרע את הכביש, תהיה גבר, תראה לו...

כמה אומץ נדרש מן הנהג כדי להתעלם מהלחץ החברתי הזה ולעשות את מה שנכון ראוי ובטוח לעשות, כדי למנוע תאונת דרכים ולהביא את כולם אל היעד. ואפילו במחיר של פגיעה במעמדו החברתי...

לאחרונה יצא לאור הספר "זמן שבת" מפרי עטו של הסנטור היהודי ג'ו ליברמן, שרץ בשנת 2,000 לתפקיד סגן נשיא ארצות הברית מטעם המפלגה הדמוקרטית. ספר בו הוא משתף את הקורא בשבת (האורתודוקסית - הלכתית) שלו, תוך שהוא מציין את הקשיים בהם הוא נתקל וכיצד התמודד איתם, תוך שהוא "עומד" על האמת שלו.

בעת ההצבעות בסנאט, הוא נדרש להצביע פיזית בעצמו. וכך, לא אחת הוא מצא את עצמו בליל שבת לאחר סיום הדיונים וההצבעות, כשהוא צועד את הדרך בת שבעת הקילומטרים אל ביתו (כן, גם בגשם...), כשלצידו שוטר – מלווה ומאבטח.

"למרבה הפלא, השוטרים שרובם היו נוצרים הבינו אותי", אמר הסנטור ליברמן ולעיתים, אף היו לנו שיחות מרתקות על נושאים ערכיים.

בתחילה חשתי כיצד יקבלו הבוחרים את העובדה שאינני משתתף בכנסים ובאירועים בשבת, אך למרבה הפתעתי הם ידעו להעריך אותי דוקא בגלל הדבקות שלי בהשקפת עולמי.

כל חיינו אנו מלמדים את ילדינו ותלמידנו להקשיב לנו, לכבד אותנו ולציית לנו. והנה מגיע רגע האמת בו אנחנו מצפים מהם להיות מסוגלים להתנגד ולדעת לומר לא. ולמשל - לסרב לפקודה, כשהיא בלתי חוקית בעליל (עיין ערך מקרה כפר קאסם, 1956).

אז מתי בעצם מתחיל הנער לגדל "עמוד שדרה" ערכי ולפתח את יכולת הביקורת שלו, אם כל הזמן אנחנו דורשים ממנו כבוד וציות!?

גיל ההתבגרות, הוא השלב בו הנער/מתבגר מעצב את זהותו האישית. שלב המתאפיין בחיפוש אחר הגדרה עצמית תוך רצון ליצור ייחוד ובידול מן הסביבה ורצון לפרטיות ומאידך, גם רצון להיות מקובל בחברה. גיל המתאפיין ברצון למרוד בסמכות של המורים וההורים.

זה השלב בו על ההורה לתת לנער מרחב. לְכוֹן, להדריך ולהצמיח, אך לא לכפות. ללמוד יחד כיצד לחשוב, לנתח ולבקר, ואיך "עושים" החלטה "נכונה". ובעיקר, לתת דוגמה אישית.

זהו ההבדל בין חינוך לאילוף... ככה בונים "אדם" בעל שיעור קומה רוחני...

מרכת שבת טובה, אשה רוח

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה (במייל ו/או בווטסאפ), ניתן לפנות למייל: rothmoshe@gmail.com

ארכיון "נקודה טובה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל. **אהבת? הפץ בין חבריך.**